Na prawach rękopisu.

BIULETYN

POLESKIEJ RADY WOJEWÓDZKIEJ TOWARZYSTW ROLNICZYCH

Rok III. Marzec — Kwiecień 1928 r. Nr. 3—4

Brześć nad Bugiem, ul. Dąbrowskiego 50.
tel. nr. 8 przez Syndykat.

Ś. P. Wacław Kalikst Bieńkiewicz

Inspektor Weterynarji Województwa Poleskiego. Urodził się dn. 31 października 1863 r. w rodzinnym majątku Awizańcu pow. Sejneńskiego — zmarł 2-go marca 1928 r. w Brześciu n.B.

Zszedł do grobu człowiek, który nie dla zaszczytów i karjery lecz dla samej tylko idei i zasady przez całe swoje życie dążył z młodzieńczą niemal wiarą do jednego celu. wskrzeszenia Polski i przywrócenia jej utraconego bytu. Ś. P. Wacław Bieńkiewicz swoim przykładem, hartem ducha, prawością i nieskazitelnością charakteru, swoją wielką tolerancyjnością i wyrozumiałością potrafił zawsze i wszędzie pozyskać szacunek i uznanie nie tylko dla siebie ale i dla Polskiego imienia.

Ś. P. W. Bieńkiewicz po ukończeniu studjów weterynaryjnych w Warszawie w roku 1890, aż do czasu wojny europejskiej zamieszkiwał na Syberji w rozmaitych miejscowościach na stanowisku powiatowego lekarza weterynarji, a następnie na stanowisku Inspektora weterynarji na okręg Turgajski. Przez cały czas swego pobytu na dalekiej Syberji ś. p. Inspektor Bieńkiewicz oddaje się z zamiłowaniem zawodowej pracy lekarza weterynarji, pogłębiając ciągle swoją wiedzę fachową i biorąc czynny udział we wszystkich zjazdach weterynaryjnych, na których wygłaszał szereg referatów fachowych z dziedziny weterynarji i hodowli publikowanych w następstwie w zawodowej prasie rosyjskiej.

Z dziedziny hodowli ogłasza większą pracę o hodowli inwentarza w Okręgu Tobolskim. Był jednym z pierwszych lekarzy weterynarji w Rosji, którzy gruntownie zbadali zarażę płucną bydła rogatego i ustalili praktyczne metody jej zwalczania na większą skalę.

Pomimo ciężkiej pracy zawodowej na olbrzymich przestrzeniach Syberji ś. p. W. Bieńkiewicz znajdował jeszcze czas na wszelkiego rodzaju prace społeczne i publicystyczne, będąc stałym współpracownikiem niektórych pism polskich w Kraju. Artykuły jego były nieraz sensacją dla władz rosyjskich i wprawiały je w kłopot. To też często władze te prosiły i wpływały nań by zaprzestał pisywać.

W czasie wielkiej wojny światowej 1914/15, kiedy do Orenburga przybyły znaczne rzesze uchodźców zastajemy ś. p. Inspektora Bieńkiewicza przy pracy w Zarządzie Miejskiego Oddziału Towarzystwa Pomocy Ofiarom Wojny. W r. 1917 ś. p. Inspektor Bieńkiewicz zostaje członkiem

Związku Wojskowych Polaków, który zdołał wysłać z Orenburga do Korpusu Generała Dowbora oddział żołnierza naszego.

W r. 1918 ś. p. Inspektor Bieńkiewicz wstępuje jako ochotnik do wojska polskiego na Syberji i zostaje zamianowany Szefem służby weterynaryjnej tych wojsk w szarży pułkownika oraz przewodniczącym Komisji Kulturalno-Oświatowej przy Dowództwie.

W r. 1920 dostaje się ś. p. Inspektor Bieńkiewicz do niewoli bolszewickiej, gdzie zostaje zmobilizowany do służby w swoim fachu przy Gubernjalnym Zarządzie weterynaryjnym w Krasnojarsku, skąd ucieka i przybywa do Polski 16 sierpnia 1921 r.

Zmęczony przejściami bolszewickiemi zgłasza się zaraz do Ministerstwa Spraw Wojskowych, gdzie zostaje przyjęty w randze pułkownika do byłej armji Gen. Hallera.

Po przejściu do rezerwy w r. 1922 ś. p. Bieńkiewicz pełen zapału i chęci dalszego służenia Ojczyźnie zgłasza się do Ministerstwa Rolnictwa i zostaje przyjęty na stanowisko Inspektora weterynaryjnego w Województwie Poleskiem w Brześciu n.B. na którem pozostaje aż do śmierci.

W roku 1923 s. p. Bieńkiewicz otrzymuje Krzyż Walecznych za poniesione trudy około tworzenia wojska polskiego na Syberji, a następnie i francuski medal wojskowy.

W ciągu sześcioletniego pobytu w Brześciu n.B. ś. p. Bieńkiewicz nietylko bierze czynny udział w pracy zawodowej, lecz również chętnie udziela się wszelkim organizacjom społecznym i wszędzie jest czynnym członkiem wzmacniając organizację swoją doswiadczoną radą, inicjatywą i wskazówkami. Szczególnie interesuje się działalnością organizacji zawodowych, organizacji weterynaryjnych oraz rolniczych i rozwojem hodowli krajowej, będąc czynnym członkiem Zarządu Głównego Związku Lekarzy Weterynaryjnych P.P. i członkiem Sekcji hodowlanej przy Radzie Wojewódzkiej Towarzystw. Rolniczych. Oprócz tego jest prezesem Koła Przyjaciół Harcerstwa.

Z wielką też miłością i przywiązaniem ś.p. Insp. Bieńkiewicz odnosił się do naszych Kresów Wschodnich doceniając i rozumiejąc doniosłe ich znaczenie dla rozwoju i bytu Polski. To też ostatnie Jego słowa, do księdza Szczerbickiego—Komendanta Harcerstwa, który go dysponował na drogę wieczności były: „Księże pamiętaj, że Kresy i Polesie są i muszą być polskie—naucz tego swoich harcerzy“.

Takie są dzieje tego pracowitego i bogatego w czyny, a skromnego przez całe życie człowieka, ś.p. Bieńkiewicza.

I dlatego gdy dn. 2-go marca 1928 r. nastąpił kres Jego steranego przejściami życia — powszechny żal dawał się odczuć nie tylko wśród najbliższych kolegów, przyjaciół i rodziny, lecz i wśród szerszego społeczeństwa które pośpieszyło tłumnie wziąć udział w smutnej ostatniej posłudze, manifestując tem swój hołd i uznanie nieodżałowanej pamięci Insp. W. Bieńkiewicza.

Niechże ta ziemia Poleska, którą tak kochał, która go do siebie przyjęła na wieczne czasy, będzie Mu lekką, a pamięć i czyny tego zacnego człowieka, Jego przykład, niech żyją wśród nas zawsze.

M. P.

Ś. p. Józef Bańkowski

Urodził się w rodzinnym majątku Andronowie pow. Kobryńskiego w roku 1867, zmarł tamże wskutek ataku sercowego 24 kwietnia 1928 r.

Zmarł człowiek ogromnej pracy, cnoty i zasługi w sile wieku męskiego lat 61, osierocając liczną rodzinę i wytwarzając przez swe odejście w społeczeństwie naszem próżnię, która nieprędko da się zapełnić i powodując bolesną ranę serc, która nieprędko da się zagoić

Przez 35 lat swojej wszechstronnej pracy, pełnej ofiarnego ognia, twórczej energji, niezmordowanej, niesłabnącej, przepojonej miłością dobra i ludzi, marzeniem o Polsce wielkiej i wolnej, stał się ś. p. Bańkowski potrzebą życia naszego i serc naszych, doradcą naszym i przyjacielem

To też śmierć jego niespodziana bólem ścisnęła każde znające Go serce polskie. Gorący patrjota narodowiec czynami dowiódł, że być nim można bez ujmy dla tych niepolaków, z którymi na kresach współżyjemy.

To też pogrzeb ś. p. Bańkowskiego był niebywałą na nasze stosunki olbrzymią manifestacją uznania i żalu, w której wszystkie warstwy polskie jako też włościanie i mieszczanie, prawosławni i żydzi wzięli udział niezwykle liczny i uroczysty.

Ś. p. Jozef Bańkowski uczęszczał do szkoły realnej początkowo w Pińsku, kończył ją zaś w Białymstoku, poczem wstąpił do Instytutu Puławskiego na Wydział Rolny

skończył Puławy w r. 1889. Jako ochotnik odbył jednoroczną służbę wojskową, przez rok potem rządził jednym z majątków kolegi swego puławskiego — Antoniego hr. Tyszkiewicza — w Wileńszczyźnie, poczem na skutek układu i działów z rodzeństwem objął maj. Andronów, w którym już bez przerwy gospodarował do ostatniej chwili życia swego.

Obdarzony w wysokim stopniu poczuciem obowiązku obywatelskiego i cywilnej odwagi, zdrowy na duchu i ciele, pełen radości życia w najszlachetniejszym i najpoważniejszym tego słowa znaczeniu, obdarzony niesłychanym temperamentem w kierunku twórczej pracy, nieskazitelnie prawy i w obejściu z ludźmi łatwy i ujmujący, zdolny i praktyczny organizator prac ekonomiczno-społecznych, zwrócił niezwłocznie na siebie uwagę starszych ziemian, którzy ocenili w nim młodą, rokującą duże nadzieje siłę, a wkrótce stał się czynnikiem niezawodnym wszędzie tam, gdzie się jakaś praca zbiorowa rozpoczynała, czy też prowadziła, gdzie interes publiczny wymagał obrony, interwencji, zastępstwa.

Z terenu powiatowego prędko wypłynął ś. p. Józef Bańkowski na teren gubernjalny, a gdy wojna japońska rozluźniła nieco pęta absolutyzmu, dopuszczając element społeczny do życia politycznego i rozszerzając jego kompetencje — bodajby doradcze, — w dziedzinie poczynań samorządowych, osoba ś. p. Bańkowskiego staje się znaną całemu byłemu zaborowi rosyjskiemu i widzimy go wszędzie tam, gdzie się gromadzą dla narad najpoważniejsi i najbardziej miarodajni i cenieni polacy.

Nawet przedstawiciele rządu rosyjskiego, pomimo iż znali ś. p. Bańkowskiego jako nieprzejednanego patrjotę, narodowca polskiego, ceniąc jego wielką, uczciwą i umiejętną pracę powoływali go wszędzie tam, gdzie głos prawdy rzetelnej i znajomości rzeczy usłyszeć chcieli.

To też widzimy go w ostatnich latach przed wojną w najrozmaitszych komisjach rządowych, w ktorych często głos jego bywał decydujący.

Gdy tylko powstało Państwo Polskie po wojnie europejskiej, a wojska nasze zaczęły zajmować tereny kresowe i poczęły się organizować władze cywilne, ś. p. Bańkowski zgłosił się w początku 1918 r, bodaj pierwszy z Kresów jako kandydat na urzędnika. Przy Kolankowskim obejmuje teren Polesia i część obecnego Wojew. Nowogródzkiego organizując w charakterze Kierownika Wydziału aprowizację w warunkach niesłychanie trudnych, niemniej przeto z dużym powodzeniem i pożytkiem dla sprawy. W końcu 1919

roku zostaje zastępcą Wojewody (Komisarza Okręgowego), który to urząd piastuje, aż do likwidacj Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich.

W roku 21-szym i w początku 22-go widzimy go na stanowisku Prezesa jedynego wówczas na Polesiu Towarzystwa Rolniczego Brzeskiego, gdzie się koncentrowało wówczas całe nikłe życie rolnictwa naszego. Na tym stanowisku zdobywa, co może dla rolnictwa od Rządu: kredyty, nasiona, ulgi rozmaitego rodzaju, pisze memorjały o potrzebach kraju i jego bolączkach, a z rad jego i znajomości terenu korzystają chętnie, darząc go wysokiem zaufaniem, ówcześni Wojewodowie i naczelnicy Wydziałów.

W pierwszej połowie roku 22-go powraca na rolę, która już tego bardzo potrzebowała, jako też i rodzina składajaca się z żony i dwanaściorga, przeważnie drobnych dzieci, nie zaniedbując jednak terenu pracy ekomiczno-społecznej.

W roku 25-ym po śmierci ś. p. Stanisława Bukraby obejmuje jako prezes zarządu Kierownictwo Banku Spółdzielczego w Kobryniu, na którem to stanowisku, niemal przy pracy, zabija go atak sercowy.

Śmierć zabrała nam człowieka dużej miary, niesytego nigdy pracy i czynu. Pękło serce, gorejące nieustannym ogniem zapału i wiary, przy którem ogrzać się mógł każdy w kim krzepła nadzieja, że jednak będzie lepiej — niż jest!"

Wdzięczni za ten jego zacny wytrwały siew życia całego — pozostajemy, by dalej trwać i przetrwać.

A Jemu — wieczny pokój już racz dać Panie!

A. B.

Centralne Towarzystwo Rolnicze.

W dniu 27 marca r.b. odbyło się posiedzenie Komitetu Centralnego Towarzystwa Rolniczego pod przewodnictwem p. Prezesa Fudakowskiego. Na posiedzeniu omawiane były sprawy funduszów Centralnego Tow. Rolniczego i subsydjów Ministerstwa Rolnictwa. Postanowiono rok bilansowy Centralnego Tow. Rolniczego dostosować do okresu budżetowego urzędowego t. j. od 1.IV do 31.III. Następnie omawiano jakiem winno być postępowanie Centralnego Tow. Rolniczego przy udzielaniu stwierdzeń o stanie gospodarstw rolnych dla Urzędów Ziemskich. W spra-

wie powyższej wyłoniły się następujące wskazania: 1. za wydawanie odnośnych zaświadczeń członkom Wydziałów nie pobiera się poza zwrotem ewentualnych kosztów żadnych zwrotów, natomiast żądać trzeba uregulowania składek należnych O. T. R. i Wydziałowi, 2. zaświadczenia nieczłonkom o stanie kultury gospodarstwa wydaje się za pobraniem pewnych opłat w których są zawarte koszty własne, członkom zaś za zwrotem kosztów własnych, 3. zaświadczenia szczegółowe z wynikiem dokonanej ekspertyzy wydaje C. T. R. pobierając opłaty w których mieści się zwrot kosztów, 4. dotychczas pobierane stawki za wydawane zaświadczenia ulegną rewizji i zostaną ujednostajnione, przyczem w wysokości ich zachodzić ma pewne zróżniczkowanie, biorąc za podstawę następujący podział petentów: a. na członków wspierających (stawki najniższe) b. na członków czynnych, c. na osoby nie należące do kategorji a. i b. (stawki najwyższe), Do definitywnego opracowania punktu 4. powołano specjalną komisję.

Następnie omawiano sprawę utworzenia we wszystkich Województwach Rad Wojewódzkich Towarzystw Rolniczych na wzór istniejących już Rad Wojewódzkich w Województwach Kresowych.

Zaakceptowano statuty Wydziału Hodowlanego i Wydziału Doświadczalnictwa.

Omówiono projekt Prezydjum zorganizowania w dn. 21 i 22 maja r. b. „Dnia hodowlanego“ t. j. zjazdu hodowców z całej Polski dla omówienia spraw organizacyjnych i fachowych.

W dniach 28 i 29 marca r. b. odbyła się Rada Główna Centralnego Tow. Rolniczego na której uchwalono budżet C. T. R. na r. 1928/29 oraz dokonano wyboru uzupełniającego do Komitetu C. T. R. na miejsce członków wylosowanych.

W dniach 28 i 29 marca r. b. odbyły sią zebrania odczytowe Centralnego Tow. Rolniczego przy licznym udziale miejscowych i około 100 pozamiejscowych słuchaczy.

Dr. K. Celichowski—Kierownik Stacji Doświadczalnej Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu i jednocześnie Kierownik biura propagandy państwowej fabryki nawozów azotowych w Chorzowie wygłosił odczyt „O nowym nawozie sztucznym nitrofosie“, wyrabianym od niedawna w Chorzowie, omawiając szczegółowo wyrób, skład i działanie nitrofosu oraz wyniki szeregu doświadczeń polowych. Nitrofos zawiera około 17½% azotu w połowie jako amo-

niak, a w połowie jako azot saletrowy i okoto 17% kwasu fosforowego ogólnego w postaci fosforytów. Przy fabrykacji fosforyty są mieszane z azotanem amonu, podczas jego powstawania przy wysokiej temperaturze, tak, że każde prawie ziarnko fosforytów zostaje otoczone warstwą azotanu amonu. Na podstawie doświadczeń otrzymano z nitrofosu najlepsze rezultaty stosując go pod oziminy, owies i ziemniaki.

Drugi prelegent prof. dr. L. Garbowski z Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy omawiał najnowsze sposoby zwalczania chwościka burakowego, nad czem studjował świeżo we Włoszech.

Poleska Rada Wojewódzka Towarzystw Rolniczych.

Dnia 6 marca Poleska Rada Wojewódzka Towarzystw Rolniczych gościła u siebie Ministra Rolnictwa p. Karola Niezabytowskiego.

Pana Ministra powitał wiceprezes Rady Wojewodzkiej p. Adam Bobiński, poczem Dyrektor Rady p. Kmita złożył p. Ministrowi sprawozdanie z prac Rady za r. 1927 oraz przedstawił szczegółowy program prac na r. 1928. Pan Minister żywo zainteresował się pracami Rady Wojewòdzkiej wyrażając swoje uznanie i obiecując poprzeć zaprojektowane zamierzenia.

W imieniu Okręgowego Towarzystwa Rolniczego w Brześciu, reprezentowanego przez delegatów kółek rolniczych i kół młodzieży rolniczej, przemawiał do p. Ministra wiceprezes O. T. R. p. Cyprjan Zańko, skreślając potrzeby rolnictwa na Polesiu.

Pan Minister Niezabytowski w odpowiedzi dziękował zebranym za serdeczne przyjęcie z jakiem się spotkał oraz w dłuższem przemówieniu przedstawił projekty swoje odnoszące się do stworzenia sieci spółdzielni przemysłu ludowego, kładąc główny nacisk na przeróbkę lnu, w celu przysporzenia rolnikom dodatkowego zarobku. Pan Minister podkreślił również sprawę meljoracji, przeprowadzenie której podniesie gospodarczo Polesie.

Przy odjeździe p. Ministra z Brześcia delegacja Okręgowego Tow. Rolniczego złożyła p. Ministrowi kilimek wyrobu miejscowego, z prośbą o stałą opiekę i pamięć.

Dnia 17 kwietnia odbyła się konferencja kierownictwa Rady i instruktorów powiatowych z p. Ihnatowiczm dyrektorem Związku Spółdzielni Polskich z Warszawy w sprawie ułożenia planu akcji hodowlano mleczarskiej na Polesiu. W wyniku konferencji ustalono punkta w których się zakładać będą mleczarnie spółdzielcze i związki Kół kontroli obór. Na rok 1928 zaprojektowano otworzenie około 20 mleczarń na terenie Województwa Poleskiego. Przy zakładaniu mleczarń wyrażono opinję, aby zakładanie takowych było robione planowo na podstawie danych, że założona mleczarnia ma widoki pomyślnego rozwoju.

Przy większem rozszerzeniu się sieci mleczarń zaprojektowano skupianie tych mleczarń w mleczarnie parowe w większych ośrodkach poszczególnych powiatów. Co do tworzenia Kas spółdzielczych i spółdzielni rolniczo-handlowych wyrażono opinję. że zakładać takowe powinno się tylko w ośrodkach większych, drobne bowiem kasy nie będą mogły odpowiednio się rozwijać.

Postanowiono zwrócić się do Banku Rolnego w Pińsku z projektem uchwalonego programu spółdzielni wytwórczych celem zorjentowania Banku Rolnego o wysokości pożyczek potrzebnych w roku 1928 dla spółdzielni mleczarskich.

Poleska Rada Wojewódzka Towarzystw Rolniczych korzystając z zasiłków Ministerstwa Rolnictwa urządzała w dalszym ciągu we wszystkich swoich okręgach kursa lotne przy pomocy miejscowych i sprowadzonych prelegentów. W miesiącu zas lipcu w porozumieniu z Kuratorjum szkolnym urządzone będą czterotygodniowe kursa rolnicze dla nauczycieli szkół powszechnych wszystkich powiatów w Tołokaniu względnie w Dubicy,

---

W dniu 14 maja r. b. o godzinie 10-ej w lokalu Rady Wojewódzkiej odbędzie się posiedzenie Poleskiej Rady Wojewódzkiej Tow. Rolniczych z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokułu z ostatniego zebrania.
2. Sprawozdanie Kierownictwa Rady
3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
4. Uchwalenie budżetu na rok 1928|29.
5. Program Pracy.
6. Poleska Wystawa Wojewódzka.
7. Wolne wnioski.

Poleski Związek Hodowców Bydła Krajowego.

Dnia 22-go marca odbyło się Zebranie Poleskiego Zw. Hodowców Bydła Krajowego w Brześciu n.B. pod przewodnictwem p. Juljana Puzyny.

Na zebraniu obecnych było 20 osób. Zebrani uchwalili ścisłą współpracę pod względem fachowym ze Związkiem Hodowców Bydła Polskiego w Warszawie. Zatwierdzono regulamin oborowy oraz zasady zapisywania do ksiąg rodowych i wstępnych, co do zasad zdrowotności postanowiono, aby obory należące do Związku poddawały swoje bydło klinicznemu badaniu przez lekarza weterynarji przynajmniej raz na dwa lata.

Uchwalono pobierać następujące opłaty roczne:

składka członkowska zł. 20

opłaty	od krów	nieuznanych	2	zł.	od	sztuki
„	„	IV kat.	. 3	„		„
„	„	III „	. 4	„		„
„	„	II „	. 5	„		„
„	„	I „	. 6	„		„

opłaty	od buhajów	III kat.	5	zł.	od	sztuki
„	„	II „	10	„		„
„	„	I „	15	„		„

Do Zarządu wybrano pp. Juljana Puzynę, Michała Czarnockiego, Alfreda Pileckiego—na zastępcę p. Rotha.

W skład Komisji Rewizyjnej weszli. pp. Jerzy Szmurło, Zygmunt Chomiński, Bronisław Chamiec.

Zebranie poleciło wybranemu Zarządowi zajęcie się legalizacją statutu.

Na zakończenie zebrania wygłosił referat p. t. „Bydło czerwone w świetle cyfr“ — p. Malicki, Inspektor Związku Hodowlanego Bydła Krajowego w Warszawie.

Okręgowe Towarzystwo Rolnicze w Prużanie.

Sprawozdanie z działalności Okręgowego Towarzystwa Rolniczego w Prużanie za rok 1927.

Okręgowe Towarzystwo Rolnicze posiada 14 kółek rolniczych z ilością około 360 członków, jedno koło młodzieży wiejskiej 42 członków bezpośrednich, dwie kasy spółdzielcze i jeden młyn spółdzielczy.

W roku sprawozdawczym odbyło się 15 zebrań Zarządu i Rady i jedno Walne Zebranie. Okręgowe Towarzystwo Rolnicze posiada personel następujący: 2-ch instruktorów i jednego asystenta kół kontroli obór. Ponieważ Sejmik nie posiadał od dłuższego czasu instruktora rolnego, sprawy więc rolne Sejmiku załatwiało Okręgowe Towarzystwo Rolnicze.

Hodowla W roku bieżącym zostało zorganizowane Koło Kontroli Obór, do którego należy obecnie przeszło 240 krów. Obsługuje je asystent, który objeżdża każdą oborę **dwa** razy na miesiąc, prowadząc próbne udoje, oznacza procent tłuszczu w mleku i układa normy żywienia. Okręgowe Towarzystwo Rolnicze brało czynny udział przy zakupie buhai i knurów nabywanych przez Sejmik i opiekowało się Stacjami kopulacyjnemi w ogólniej ilości 10 krów i 8 knurów.

We wrześniu przy współudziale Sejmiku Okręgowe Towarzystwo Rolnicze urządziło pokaz rolniczo-hodowlany na który doprowadzono 150 koni, 116 krów, 32 świnie, drób, oraz dostarczono eksponaty produktów rolnych i wyrobów przemysłu ludowego.

Na pokazie były rozdawane nagrody pieniężne, narzędzia rolnicze, medale i listy pochwalne różnych instytucji.

Rolnictwo. Oprócz pogadanek i odczytów w poszczególnych kółkach na tematy o uprawie roli i roślin, nawożenia i t. p. Towarzystwo Rolnicze zakupiło do różnych punktów powiatu 8 kompletów do czyszczenia zboża. Z inicjatywy Okręgowego Towarzystwa Rolniczego zakupiono na jesieni większą ilość żyta Wierzbińskiego i Puławskiego, które na dogodnych warunkach rozkupili członkowie kółek rolniczych. Zapotrzebowanie nawozów sztucznych dzięki propagandzie ze strony Okręgowego Towarzystwa Rolniczego podniosło się z ilości 6 wagonów w r. 1926 do 22 wagonów w roku sprawozdawczym. Przepro-

wadzono w 12 punktach powiatu doświadczenia polowe z nawozami sztucznemi oraz w 4-ch punktach doświadczenia z nawożeniem łąk.

Ogrodownictwo. Okręgowe Towarzystwo Rolnicze prowadzi szkółkę drzew owocowych na polu Sejmikowym oraz przy kółku rolniczem w Międzylesiu. Z inicjatywy O. T. R. uzyskano większy kredyt z Państwowego Banku Rolnego na zakup drzewek.

Okręgowe Towarzystwo Rolnicze posiada 5 bibljoteczek rolniczych przy kółkach oraz prenumuruje większą ilość Gazety Gospodarskiej.

Okręgowe Towarzystwo Rolnicze w Drohiczynie.

Dnia 26 lutego 1928 r. odbyło się Walne doroczne zebranie Okręgowego Towarzystwa Rolniczego w Drohiczynie pod przewodnictwem Prezesa Okr. Tow. Rolniczego p. Henryka Wysłoucha.

Na zebraniu obecni byli pp. Starosta Dunin Markiewicz, insp. Szkolny Stanisław Jankowski, Przedstawiciela Poleskiej Rady Wojewódzkiej Towarzystw Rolniczych i około 100 delegatów poszczególnych kółek rolniczych i kół młodzieży. Zarząd Okręgowego Tow. Rolniczego złożył sprawozdanie z działalności Okręgowego Tow. Rolniczego za rok 1927 oraz przedstawił program pracy na r. 1927. Powyższe sprawozdanie zostało zaakceptowane. Nad programem prac wywiązała się dyskusja w której udział brali pp. Henryk Wysłouch, Starosta Dunin-Markiewicz, Juljan Jeżewski, Józef Kmita. Po skonczeniu części formalnej zebrania p. inż. Juljan Jeżewski Inspektor hodowlany Poleskiej Rady Wojew. Tow. Rolniczych wygłosił referat „O wychowie cieląt". Po przerwie południowej odbył się Zjazd Kół Młodzieży Rolniczej i konkursy chórów, przedstawień amatorskich i orkiestr, przy licznie zapełnionej sali przez miejscowe społeczeństwo. Odegrano następujące komedyjki: „Pan Majsterek" „Sieroce wiano", chóry odśpiewały kilka pieśni; na zakończenia konkursu połączone chóry z Bezdzieży i Aleksiejewicz odśpiewały „Rotę" Konopnickiej, Marsz — Moniuszki i „Jeszcze Polska nie zginęła". W przerwach orkiestra koła młodzieży w Bezdzieżu wykonała kilka utworów. Komisja Sędziowska pod przewodnictwem Inspektora Szkolnego p. Jankowskiego przyznała na-

stępujące nagrody: 1) 75 zł. i 10 komedyjek—dla Koła młodzieży w Bezdzieżu, 2) bibljoteczka Centralnego Tow. Rolniczego i 25 zł. — dla Koła młodzieży w Aleksiejewiczach.

Sądząc z bardzo licznego Zjazdu kół młodzieży rolniczej stwierdzić można, że Okręgowe Tow. Rolnicze w Drohiczynie energicznie zabrało się do pracy nad młodzieżą rolniczą.

W sezonie wiosennym Okręgowe Towarzystwo Rolnicze w Drohiczynie postanowiło urządzić konkursa rolnicze w kołach młodzieży.

Okręgowe Towarzystwo Rolnicze w Kobryniu.

W powiecie Kobryńskim z inicjatywy Okręgowego Towarzystwa Rolniczego w dn. 22 marca r. b. została otwarta Mleczarnia Spółdzielcza w Stebrowie.

WYSTAWY i POKAZY.

Poleska Wystawa Wojewódzka.

Organizacja Poleskiej Wystawy Wojewódzkiej postępuje w szybkim tempie naprzód. Żywe zainteresowanie Polesia — Wystawą Wojewódzką rokuje jaknajlepsze wyniki.

Komitet uzyskał pod Wystawę teren parku 3-go Maja w zupełności odpowiadający na ten cel.

Za bytności Ministra Rolnictwa p. Niezabytowskiego w Brześciu Komitet zwrócił się z prośbą o przyjęcie protektoratu nad Wystawą, na co Pan Minister wyraził swą zgodę.

Pokazy.

Poleska Rada Wojewódzka Towarzystw Rolniczych w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa projektuje na terenie Województwa Poleskiego urządzanie następujących pokazów hodowlanych w sezonie wiosennym i jesiennym:

powiat Kobryński: Żabinka, Horodec, Kobryń, Dywin,

powiat Piński: Porzecze, Moroczno, Pińsk,

powiat: Sarneński: Antonówka, Konstantynówka, Rafałówka, Bereźnica,

powiat: Drohiczyński: Janów, Bezdzież, Wystawa w Drohiczynie,

powiat Prużański: Prużana, Bereza-Kartuska,

powiat Brzeski: Kamienica Żyrowicka, Czernawczyce, Wysokie Litewskie, — Wojewódzka Wystawa w Brześciu.

powiat Kosowski: Kosów Poleski.

W Prużanie poza pokazem hodowlanym i w Brześciu w czasie Wystawy Wojewódzkiej będą urządzone zawody konia pociągowego.

Poza wyżej wymienionymi pokazami planowymi na których będzie obecny przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa mogą być urządzane przeglądy propagandowe.

Powyższe przeglądy i wystawy będą podlegały nowym przepisom uchwalonym przez Ministerstwo Rolnictwa w roku bieżącym.

Przepisy rozróżniają trzy typy przeglądów: przeglądy propagandowe, planowe i wystawy.

W miejscowościach, w których praca nad podniesieniem chowu inwentarza zaledwie zapoczątkowuje się, przeglądy bydła rogatego, świń i owiec, mogą być urządzane sporadycznie, od czasu do czasu i mają charakter przedewszystkiem zachęcenia do zainteresowania się hodowlą — są to przeglądy o charakterze propagandowym.

Gdy w pewnej miejscowości praca nad podniesieniem techniki hodowlanej przyjmie określony kierunek, gdy hodowcy zdadzą sobie sprawę z konieczności stosowania zabiegów hodowlanych, gdy stworzą się koła hodowców,które tę pracę prowadzić będą systematycznie i nadadzą jej charakter ciągłości, przeglądy inwentarza powinny być urządzane w stale określonych terminach — są to przeglądy planowe.

Wystawcą na przeglądach propagandowych może być każdy rolnik zamieszkały na tym obszarze, niezależnie od tego, czy jest członkiem zrzeszenia rolniczego.

Na stałych przeglądach w okręgach działalności kół hodowlanych mogą wystawiać inwentarz wyłącznie członkowie tych kół.

W okolicach, gdzie działają koła hodowlane, nie mogą byc urządzane przeglądy o charakterze propagandowym.

Na obydwóch rodzajach przeglądów mogą być wystawiane i nagradzane zarówno zwierzęta płci męskiej, jak

i żeńskiej a także zarówno sztuki pojedyńcze, jak i grupy inwentarza, wśród którego poszczególne sztuki mogą być ze sobą w pokrewieństwie lub bez niego.

Na przeglądach mogą być przyznawane nagrody trzech stopni, przyczem mogą one być honorowe, lub pieniężne. Nagrody honorowe składają się z medali srebrnych, medali bronzowych i listów pochwalnych.

Skarb Państwa ponosi 2/3 sumy wydatkowanej na przeglądach na nagrody pieniężne, reszta powinna być pokryta z własnych funduszów organizacji, urządzającej przeglądy, z zasiłków organów samorządowych i t. p.

Przy szczegółowej ocenie zwierzęcia powinny być wzięte pod uwagę następujące okoliczności;

a) stan zdrowia,

b. użytkowość, właściwa danemu gatunkowi i kierunkowi hodowlanemu.

c. pokrój zwierzęcia, staranność w chowie i utrzymaniu.

d. przy wystawianiu sztuk określonej rasy — właściwości rasowe.

Na przeglądach planowych w dziale bydła, nagrody udzielane są tylko za zwierzęta z udowodnioną użytkowością. Nagrody zaś 1 i II stopnia wymagają, oprócz tego, udowodnionego pochodzenia. W rasach krajowych nagrody II stopnia mogą być przyznawane także za sztuki bez udowodnionego pochodzenia w ciągu 5 lat od daty założenia kół hodowlanych.

Na przeglądach propagandowych w dziale bydła udowodnienie użytkowości wymaga się tylko przy udzielaniu nagrod II i 1 stopnia. Wymagania zaś co do udowodnionego pochodzenia są te same, co i na przeglądach planowych.

Nagrody pieniężne za dojrzałe rozpłodniki męskie są płacone po udowodnieniu, że były one używane do odchowywania obcych samic.

Z wyjątkiem rozpłodników męskich sztuki nagrodzone nagrodą honorową Min. Rolnictwa mogą być powtórnie nagrodzone nagrodą honorową Min. Rolnictwa, tylko w tym wypadku, jeżeli na następnym przeglądzie kwalifikują się do klasy wyższej.

Jeżeli do nagrody kwalifikuje się 4 lub więcej sztuk należących do jednego właściciela, nagrodę wydaje się za grupę tego stopnia, do którego kwalifikowałaby się przynajmniej połowa sztuk wchodzących w skład grupy.

Sztuka nagrodzona na jednym przeglądzie nie może w tym samym roku być nagrodzona na drugim przeglądzie.

Nagrody otrzymuje wystawca.

Przeglądy koni mają swoje oddzielne przepisy, które rozróżniają trzy działy: dział hodowlany, dział remontowy i próby dzielności.

W dziale hodowlanym przy jednakowej wartości indywidualnej pierwszeństwo mają konie o udowodnionem (dokumentami) pochodzeniu, oraz klacze ze źrebiętami przed klaczami jałowemi, przyczem jednak należy brac pod uwagę wartość, stan zdrowia i rozwój źrebięcia w stosunku do jego wieku.

O ile właściciel klaczy przedstawi nietylko źrebię z danego roku, ale i starszy otrzymany od niej przychówek, wpływa to na ocenę klaczy zależnie od wartości źrebięcia.

W dziale remontowym przy jednakowej wartości indywidualnej, pierwszeństwo mają konie o udowodnionem (dokumentami) pochodzeniu.

Nagrody Ministerstwa mogą być przyznawane:

a) **w dziale hodowlanym:**

1. ogierom i klaczom od lat 3-ch honorowe i pieniężne, zarówne indywidualnie, jak i w grupach,

2. młodzieży 2 letniej, tylko w grupach łącznie z matkami,

3. źrebiętom rocznym — tylko pieniężne.

b) **w dziale remontowym:**

klaczom i wałachom w wieku od 3 — 6 lat honorowe i pieniężne, zarówno indywidualne, jak i w grupach.

c) **w próbach dzielności** — tylko pieniężne.

W działach hodowlanym i remontowym nagroda pieniężna jest przyznawana w pełnej wysokości tylko tym właścicielom koni, którzy są jednocześnie ich hodowcami. Za konie kupne wypłaca się tylko 75%.

Nagrody honorowe mogą być przyznawane tylko za konie urodzone w granicach Rzplitej Polskiej i jedynie tym właścicielom koni, którzy są jednocześnie ich hodowcami.

Nagrody Ministerstwa Rolnictwa mogą być przyznawane tylko koniom zupełnie zdrowym, o prawidłowej budowie i normalnych ruchach.

Na wystawach i pokazach koni wprowadza się próby dzielności, w których mogą się ubiegać o nagrody wszystkie konie o prawidłowej budowie, mające ukończone 3 lata wieku i wolne od następujących wad:

1. ślepota,
2. dychawica płucna i świszcząca (roarer)
3. wady kostne: szpat i kółko kostne

oraz stale i zawodowo używane do pracy na roli.

Ustala się trzy rodzaje prób dzielności a mianowicie:

a) próba siły,
b) próba energji,
c) próba od orności.

W próbach dzielności uczestniczą konie zaprzęgnięte pojedyńczo do wozów, które przed próbą winny być zważone. W czasie prób konie mogą być pobudzane tylko głosem, bez szarpania cuglami.

Próba siły winna wskazać jaki największy ciężar dany koń może pociągnąć. W danym celu koń zostaje zaprzężony do wozu, ważącego wraz z obciążeniem najmniej 600 klg. na który w ruchu (stępa) nakładzny będzie co 10 metrów woreczek z piaskiem wagi 10 klg. dopóki koń nie stanie.

Próba energji będzie dokonywana w ten sposób, że koń winien wykazać w jakim najkrótszym czasie może przejść kłusem 2 klm. ciągnąc ciężar 450 klg. względnie przy zaprzęgu parokonnym 900 klg. (waga wozu wraz z obciążeniem).

Próba odporności będzie dokonywana w ten sposób, że koń winien wykazać w jakim czasie może przejść bez wyczerpania dystans 10 klm. ciągnąc ciężar 450 klg względnie przy zaprzęgu parokonnym—900 klg. (waga wozu wraz z obciążeniem).

W każdej próbie dzielności ustanawia się trzy nagrody:

I — w sumie 100 zł.
II — w sumie 50 zł.
III — w sumie 25 zł.

Konie udowodnione dokumentami pochodzenia otrzymują prócz nagrody dodatki, a mianowicie:

przy udowodnionem pochodzeniu z ojca i matki 10% uzyskanej nagrody,

przy 2-ch pokoleniach 20% uzyskanej nagrody,

przy 3-ch i więcej 30% uzyskanej nagrody.

Do nagród honorowych dopuszcza się wszystkie konie.

Wiadomości Rolnicze

Towarzystwo „Selekcja“ jako nowy czynnik w rozwoju nasiennictwa.

Pobieżne obserwacje naszych stosunków rolnych za ostatnie parę lat każdemu wskazywały, że wzmożona produkcja gospodarstw wiejskich — w wielu wypadkach spotyka się z brakiem należytych środków, służących rozwojowi tej produkcji. Brak ten najdotkliwiej może daje się odczuwać w zakresie nasiennictwa, jako pierwszego źródła i jednej z najważniejszych podstaw wszelkich pochodnych gałęzi produkcji rolnej.

Dotychczasowa wytwórczość naszych gospodarstw nasiennych—całą sumą swojego zbiorowego wysiłku nie może nadążyć za potrzebami rolnictwa i zaspokoić wzrastającego popytu na nasiona—zarówno pod względem ilości produkowanego materjału, jak też opanowania nowych dziedzin chowu roślin uprawnych.

To też w nasiennictwie naszem dawało się najwyraźniej odczuwać i dojrzewać pewne przesilenie, domagające się dalszej rozbudowy i zróżniczkowania dotychczasowego warsztatu hodowli i produkcji nasion, ogarniającej jaknajwiększą ilość roślin, mogących pomnożyć dobrobyt rolnika.

W zrozumieniu powyższej sytuacji grono specjalistów założyło nowy warsztat pracy selekcyjno-hodowlanej pod nazwą „Selekcja“, przeznaczony do szerzenia wiedzy selekcyjnej w praktyce gospodarstwa wiejskiego— i do zakładania w poszczególnych gospodarstwach hodowli tych roślin, które ze względu na miejscowe warunki przyrodnicze i konjunktury ekonomiczne—dają właścicielowi rękojmię najwiekszych korzyści.

Dla przeprowadzenia tego celu—Towarzystwo „Selekcja“ zawiera stałe umowy z gospodarstwami, które wyrażą chęć korzystania z fachowej pomocy Towarzystwa i prowadzenia hodowli nasion pod jego dozorem i naukowem kierownictwem.

Posiadając odpowiednio zorganizowany personel fachowy — Towarzystwo „Selekcja“ — prace swoje gene-

tyczno - selekcyjne, zapoczątkowane zeszłą wiosną — w roku bieżącym znacznie rozszerzyło, podejmując się oprócz zbóż ozimych i jarych prowadzenia hodowli nasion traw, roślin pastewnych i okopowych, tudzież nasion warzywnych oraz roślin lekarskich. Należy oczekiwać, że zwłaszcza w zakresie hodowli traw pastewnych Towarzystwo „Selekcja" będzie mogło odegrać dużą rolę w naszych stosunkach. Sprzyja temu przedewszystkiem pozyskanie przezeń wybitnego specjalisty w osobie dra. Kaznowskiego, powtóre pomyślne konjunktury, jakie otwierają się przed rolnictwem w związku z przyznanemi kredytami na potrzeby meljoracji naszych łąk i pastwisk, które w wyniku tych meljoracji będą wymagały znacznych ilości nasion traw sprowadzanych obecnie przez nas za olbrzymie sumy z zagranicy.

Organizacyjnie — Towarzystwo „Selekcja" związane jest z Warsz. Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, stanowiąc przy niem zupełnie samodzielną pracownię naukową, oparte na własnym regulaminie wewnętrznym. Działalność Towarzystwa za rok ubiegły wykazała dużą żywotność tej nowej organizacji w praktyce naszego życia rolniczego. Powstanie „Selekcji" udostępnia całemu szeregowi średnio zasobnych warsztatów — podjęcie hodowli nasion na własną rękę, redukując jednocześnie koszty tego prowadzenia w porównaniu do tych zakładów selekcyjnych, które zmuszone są utrzymywać kosztowny aparat selekcyjno-hodowlany we własnej administracji i opłacać drogich specjalistów.

Zważywszy bezpośrednie zupełnie realne korzyści, jakie odnieść może każde gospodarstwo rolne stwarzające u siebie placówkę hodowlano-nasienną przy naukowo-fachowej pomocy „Selekcji" przyznać trzeba, że pożyteczna inicjatywa założycieli tego Towarzystwa wprowadziła do naszego życia gospodarczego istotny i bardzo pożądany czynnik w rozwoju krajowego nasiennictwa. C. P.

IZBY ROLNICZE.

Rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III r.b. (D.U.Nr. 39, poz. 385) wprowadza Izby Rolnicze w celu zorganizowania zawodu rolniczego.

Do zadań Izb Rolniczych należy: przedstawicielstwo i obrona interesów rolnictwa, samodzielne przedsiębranie środków w zakresie wszechstronnego popierania rolnictwa

i wykonywanie czynności powierzanych Izbom Rolniczym, przez ustawy i rozporządzenia oraz współdziałanie z władzami rządowemi i samorządowemi we wszelkich sprawach dotyczączych rolnictwa, Do szczególnych zadań Izb należy wpóldziałanie w organizowaniu się społeczenstwa rolniczego, oraz popieranie społecznych organizacji, a więc wszelkiego rodzaju związków, zrzeszeń i spółdzielni mających na celu rozwój rolnictwa. Izby winny utrzymywać w swej pracy ścisłą łączność z pracami społecznych organizacji rolniczych działających, w ich okręgach .Organizacjom tym Izby mogą powierzac prowadzenie poszczególnych prac należących do zakresu ich działania i udzielać im zasiłków pieniężnych, których zużytkowanie pozostawać będzie pod kontrolą Izb. Organami Izby są. Rada, Zarząd i Prezes. Radę tworzą: Radcowie z wyboru, wybrani przez zgromadzenie wyborcze, oraz przez społeczne organizacje rolnicze powoływane do tego przez Ministra Rolnictwa, i radcowie mianowani. Ogólna ilość radców z wyboru nie może być mniejsza od 20 i większa od 70 osób. Ilość radców z nominacji nie może przekraczać 1/5 ogólnej ilości radców z wyboru.

Dochody Izby Rolniczej składać się będą: z opłat za świadczenia i usługi oddawane rołnikom, z dochodów z własnego majątku Izby, z opłat ustanowionych na rzecz Izby na mocy obowiązujących ustaw, wreszcie z zasiłków rządowych, samorządowych lub innych,

Zwierzchni nadzór nad działalnością Izb Rolniczych sprawuje Minister Rolnictwa. Organem bezpośredniego nadzoru jest Wojewoda. O utworzeniu Izby, jej siedzibie i granicach postanawia Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa, zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych po zasięgnięciu opinji organów uchwalających samorządu Wojewódzkiego i powiatowego oraz odpowiednich społecznych organizacji rolniczych.

ZASTAW ROLNICZY.

W myśl rozporządzenia Prezydenta z dn. 22/III rb. na produktach rolnictwa i przemysłu rolnego można ustanowić prawo zastawu.

Zastawiać mogą jedynie osoby fizyczne i prawne prowadzące gospodarstwa rolne lub przedsiębiorstwa przymysłowo-rolnicze.

Zastawiać można jedynie na rzecz państwowych instytucji kredytowych, komunalnych kas oszczędności, gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych, spółdzielni kre-

dytowych oraz innych instytucji kredytowych, które oznaczy Minister Skarbu.

Przedmiotem rejestrowanego zastawu rolniczego mogą być wyłącznie stanowiące własność zastawcy produkty rolnictwa i przemysłu rolnego, o ile w myśl obowiązujących ustaw nie stanowią one nieruchomości z natury, ustawy lub przeznaczenia, a znajdują się na nieruchomości bądź stanowiącej własnośc, bądź przez niego użytkowanej lub dzierżawionej. W tym ostatnim wypadku winna nastąpić zgoda właściciela. Przedmiot zastawu pozostaje w posiadaniu zastawcy, tożsamość przedmiotu winna być jednak stwierdzona przez umieszczenie na nim trwałego i widocznego znaku lub też w inny sposób, który ustali rozporządzenie wykonawcze.

Informacje kredytowe

Bezprocentowy kredyt w saletrze chorzowskiej.

Celem przyjścia z pomocą rolnikom, których oziminy uszkodzone zostały przez długotrwałe mrozy i wymagają powtórnego nawożenia saletrą, Państwowy Bank Rolny uruchomił dorażną pomoc w postaci bezprocentowego kredytu w saletrze Chorzowskiej z terminem spłaty do dnia 1.II-1929 r. na warunkach,

1. azotan amonu (saletra) 35% po cenie zł. 100 za 100 klg. plus opakowanie po 1.80 zł. za skrzynkę zawierającą 50 klg. towaru.

2. saletrę chorzowską (nitrofos) 15½% po cenie zł. 46 za 100 klg. łącznie z opakowaniem franko wagon Chorzów.

Nawozy te mogą być dostarczone w mniej niż całowagonowych ładunkach.
Kredyt dostępny jest zarówno drobnej, jak,średniej i większej własności rolniczej.

Tryb starań o uzyskanie kredytu pozostaje ten sam jak przy zwykłych pożyczkach w nawozach sztucznych, a więc wydawany będzie za pośrednictwem organizacji spółdzielczych i kas komunalnych powiatowych i gminnych.

Rolnicy występujący grupowo mogą zamawiać saletrę chorzowską dla celów powtórnego nawożenia bezpośrednio w Państwowym Banku Rolnym nadsyłając podanie, deklarację, informację o stanie majątkowym i skrypt dłużny wg. ustalonych wzorów.

Przy staraniach zarówno za pośrednictwem organizacji spółdzielczej i kas komunalnych, jak i bezpośrednich należy składać stwierdzenie Urzędu gminnego, kółka rolniczego, Starostwa i t. p., iż oziminy istotnie wymagają powtórnego nawożenia. Od wykazania się tym dokumentem uzależnione będzie przychylne załatwienie podań przez Państwowy Bank Rolny.

Kredyty dla spółek maszynowych.

Zawiadamiamy, że Państwowy Bank Rolny nie będzie nadal stosował zasady udzielania kredytów tylko na maszyny sezonu bieżącego, względnie najbliższego i będzie rozpatrywał podania o pożyczki na kupno maszyn bez tych ograniczeń. Obecnie więc każda Sekcja maszynowa może otrzymać z Państwowego Banku Rolnego pożyczkę na kupno maszyn, niezależnie od sezonu w którym podanie jest złożone.

Nadmieniamy, że zastrzeżenie dotyczące nieudzielania pożyczek na maszyny mniej kosztowne jak: pługi, brony, sieczkarnie, parniki i t. d. pozostaje w mocy.

Tryb starań o pożyczki pozostaje bez zmiany.

Rutynowany rolnik-hodowca w sile wieku z wieloletnią praktyką jako rządca w majątkach przeważnie niemieckich poszukuje posady na skromnych warunkach.

Chlubne świadectwa i referencje na żądanie.

Łaskawe oferty kierować pod adresem: **Władysław Janowicz — Suwałki** ul. Małe Raczki Nr. 7a.

Księgowy kasjer lat 30 wyzn. rzymsko-katol. żonaty bezdzietny (Wielkopolanin) obejmie od lipca posadę w majątku. Posiada znajomość w prowadzeniu ksiąg rolniczych, zestawia bilanse jak również **posiada fachową znajomość w dziedzinie hodowli bydła**, normuje racjonalne żywienie krów w stosunku do wydajności mleka i tłuszczu. Posiada 12 lat praktyki biurowej w maj. polskich i niemieckich. Świadectwa i referencje na żądanie.

Łaskawe oferty kierować pod adresem: **Franciszek Stach — Leśniewo — poczta Fałkowo** pow. Gniezno. (Poznańskie).

Poleski Urząd Wojewódzki komunikuje, iż posiada do wydzierżawienia majątek ziemski SOSZNO ogólnej powierzchni 23 ha (ornej 14, 5, łąki 6) z zabudowaniami położony w powiecie pińskim gmina Pohost Zahorodzka w odległości od st. kol. Parochońska 5 klm. i od m. pow. Pińsk 24 klm.

Termin dzierżawy sześcioletni od 1.VII-1928 r.

Oferty składać należy do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego w terminie do dnia 26 maja rb. włącznie. W ofertach reflektanci na dzierżawę winni wyraźnie określić wysokość deklarowanego rocznego czynszu dzierżawnego.

Bliższe szczegóły udziela Wydział Rolnictwa i Wet. (pokój 42) w godzinach biurowych.

Drukarnia Literacka Brześć n.B., ul. 3-go Maja 3—tel. 193.